

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№24 (1373) СУБОТА,**13 червня 2015 року**Духовна опіка

«МОЛИМОСЯ ЗА ТЕБЕ ПОВСЯКЧАСНО»

Для популяризації практики щоденної молитви за наших воїнів Українська Греко-Католицька Церква започатковує молитовний проект духовної опіки над воїнами, що перебувають на фронті і своєю жертвою та посвятою захищають свободу і територіальну цілісність нашої Батьківщини.

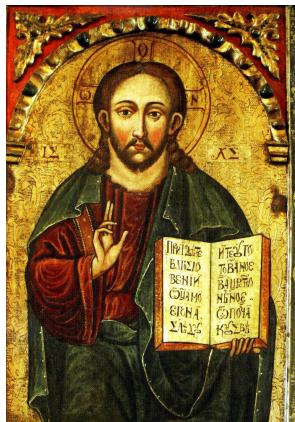
У проекті може брати участь окрема людина, сім'я або група вірних, заповнивши листівку, таким чином взявши зобов'язання щоденно молитися за одного воїна.

Щоденна молитва може мати різні виміри та прояви. Можна, наприклад, молитися кілька разів «Отче наш» і «Богородице, Діво», молитву на вервиці або «Ісусову молитву», акафіст чи молебень. Важливо, щоби молитва в такій чи іншій формі, відповідно до можливостей, творилася щоденно.

Заповнити листівку слід так: під словами «Чекаю Тебе» можна дописати кілька слів особистого побажання. Після слів «З Тобою в молитві» написати ім'я, прізвище особи чи осіб, що беруть на себе обов'язки молитися за воїна. Також вказати назву парафії та назву села чи міста, де вона знаходитьться.

Не рекомендується писати домашню адресу чи номер мобільного телефону з мотивів як приватності, так і безпеки на випадок, якщо листівка попаде на фронті в руки ворога. Листівку можна взяти й заповнити в будь-якому храмі УГКЦ і відразу ж віддати отцеві-парохові. Якщо за одного воїна бажає молитися вся сім'я, тоді імена членів сім'ї слід записати на одній листівці. Можна взяти й кілька листівок – для кожного члена сім'ї, який окремо буде молитися за кожного воїна, якого бере під свою особисту духовну опіку. Усі заповнені листівки передадуть воїнам на фронті. А оскільки ім'я воїна для багатьох буде невідоме, перед початком взятій на себе молитовної практики, перед молитвою можна промовляти «За Українського воїна, якому передали листівку».

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Vітаємо

Церковний комітет та парафіяни церкви Св. Мучеників Маккавеїв с. Ропавське щиро сердечно вітають з днем народження дяка церкви, юмість – Надію Лук'янівну Паращак – і бажають їй міцного здоров'я, щастя, радості, добра, довголіття та Божого благословення.

Шановна Надіє Лук'янівно, хай Вас завжди підтримують та надихають рідні люди, розуміють та допомагають друзі, минають негаразди та непорозуміння.

*Хай сонце Вам світить і зорі сяють,
Хай друзі і рідні завжди поважають.*

*Хай усмішка вічна не сходить з обличчя,
Життя буде гарним – на ціле сторіччя.
Від Бога ласки Вам бажаєм,
Здоров'я Вам на всі літа!
Хай сонце Вам яскраво сяє
І в серці квітне доброта.*

Дорогу матусю, бабусю, прарабабусю, жительку с. Завадівка – Євгенію Миколаївну Павлик – з 75-річчям від дня народження щиро сердечно вітають дочка Михайліна, сини Василь, Микола, Олег; зять Іван, невістка Світлана; онуки Олександр, Руслана, Іванна, Валентина, Наталя, Володя, Сергій; правнучки Вікторія, Іван, Марія, Олександр, Тетяна, Вероніка, Євген.

Низенько до ніжечок Ваших склоняємось.

Ми в вічнім боргу перед Вами, матусю.

*Ми дякуєм Вам за руки робочі,
За рідні, кохані і ласкаві очі.
За душу привітну і щире серденько,*

За те, що найкраща у світі Ви, ненъко.

*Здоров'я міцного бажаємо, мила,
Щоб Ви були завжди здорові й*

щаслива.

*Живіть Ви, матусю, ще років до ста,
Бо світ цей, рідненька, без Вас – сирота.*

На добрий спомин

НОСІЙ ІСКРИ БОЖОЇ,

**що яскраво палає, зігриваючи
кожного, кому пощастило опинитися поруч**

Це – про Ігоря Герича Минув рік, як раптово, в День медика, на 53 році життя, перестало битися велике, добре серце доброї людини, видатного медика, науковця, громадського діяча, палкого патріота, для багатьох – щирого товариша, хірурга від Бога. Хоча пройдуть ще й десятки, сотні років, а світла пам'ять про цю прекрасну, щедро обдаровану Богом могутнім талантом особистість, залишиться жити у врятovanих ним людях, у добрих справах, наечених ним лікарів, та й взагалі – у незліченній кількості життєвого добра, що встиг зробити.

Кому бодай раз доводилося спілкуватися з Ігорем Дионізовичем, все життя пам'ятатиме його відвертість і щирість, душевну доброту й виняткову толерантність. «Це була дуже світла, щира, добра людина, не байдужка до людського горя», – читаємо у передмові до змістової й такої доречної книги «Ігор Герич: діонісійське», виданої Українським лікарським товариством у Львові, за сприяння небайдужих людей, хто знов і шанував професора. Сьогодні в мистецькому центрі «Україна», там, де розгорнула виставка про нашого земляка, відбудеться її презентація.

Ігор Дионізович був дуже делікатний і надзвичайно чесний і по життю, і в науці. Простий, невибагливий, без гонору, завжди говорив на рівні співрозмовника – чи то з лікарем, чи з санітаркою, чи з вчителькою, чи з двірником, – із сумом згадує про свого вірного товариша, вчителя і наставника начальник управління охорони здоров'я Львівської міської ради Володимира Зуба.

«Скромний, розумний, працьовитий, високопрофесійний, відповідальний, невтомний, виважений, надійний, вірний, щирій, талановитий, веселий, турботливий, безстрашний, завжди готовий прийти на допомогу», – пише у вже згадуваній книзі добра знайома Ігоря Герича Мар'яна Служинська.

Можна ще багато наводити правдивих і щиріх висловів, що характеризують життєвий і творчий шлях великого правдолюбця, лікаря за спадковістю, людини, чистої душою і помислами, який

ніколи не афішував своє життєві досягнення і добре справи, сповідуючи принцип «Усі велики справи робляться

тихо».

Високоморальні людські чесноти, дані Ігорю Геричу Богом та батьками, він завжди старанно оберігав від брудних життєвих віянь, які, зрозуміло, йому, як і кожному з нас, зустрічалися та, більше того, – він надзвичайно майстерно, ненав'язливо, щоб, бува, когось не образити, все недобре перетворював у позитив. Це унікальне вміння дається лише вибраним. Іого шкільні друзі, вчителі пригадують, як він, зразковий учень в навчанні й поведінці, невимушено й легко злагоджував конфліктні ситуації, що іноді виникали поміж однолітків. Вже тоді до його думки прислухалися й цінували. А ще пригадує його товариш й однокласник Микола Боберський, йому, як найкращому учневі, навіть заздрили. Скажімо в тому, що у ранньому віці вільно читав книжки польською мовою. Неабияк

здібності демонстрував у спорті, цікавився музигою, мистецтвом, грав на гітарі. Уже тоді було зрозуміло, що Ігор стане лікарем, продовживши родинну династію.

Минули шкільні роки, і з міцним багажем знань, почесною золотою медаллю й великим бажанням допомагати людям, він вступив до Львівського медичного інституту, де з головою поринув у навчання, чітко розуміючи: щоб бути добрым хірургом, треба багато знати й любити свою професію, а ще людей. Це влучно підмітив 4 червня, виступаючи під час відкриття меморіальної дошки Ігорю Геричу на приміщенні Турківської КЦРЛ, настоятель храму св. апостолів Петра і Павла УГКЦ м. Турка о. Тарас. З-поміж усіх мудростей, притаманних професору, він особливу увагу звернув на мудрість любити близьнього.

Й справді, цієї любові, поваги у нього вистачало на всіх – рідних, близьких, друзів. Особливо теплі стосунки були з батьками. Вони були для нього взірцем як у професії, так і в повсякденному житті. Як тільки з-поміж великої зайнятості випадала вільна хвилина, йхав у Турку – до рідної оселі, цей райський куточек, де завжди його щиро зустрічали ніжні материнські очі та батьківська посмішка. Тут він мав пораду, розраду, затишок і душевний спокій, яких так потребував після величезних навантажень чи то в лікарській, а чи в адміністративній роботі.

По життю Ігор Герич був трудоголік. Брав на себе величезну, для сторонніх, здавалося, непосильну ношу. Ставив перед собою й перед учнями високу планку, але одночасно наполегливо доловав її сам й допомагав іншим, особливо тим, хто сповідував його принципи добра, любові, гуманізму. Його життєвим гаслом були слова: «Все буде добре».

За своє коротке життя він досягнув високих вершин, захищив кандидатську та док-

торську дисертації, отримав звання професора, був автором 500 наукових праць, у тому числі 6 підручників, 15 монографій, володарем більше 20 авторських свідоцтв, підготував 7 кандидатів наук.

«Ігор про свої проблеми нікому не розказував (думаю, довіряв лише мамі – *авт.*), швидше звертався з проблемами інших, щоб комусь посприяти, помогти, а для себе чи сім'ї ніколи нічого не просив», – каже про товариша Володимир Зуб.

Особливою сторінкою в його біографії був Афганістан. Там молодий лейтенант-медик армійського спецназу здобув величезний професійний досвід, провівши більш як за 2 роки служби понад 2000 операцій, врятувавши життя сотням бійців. Нагороджений Орденом Червоної Зірки, медаллю «За відвагу». Заступник головного лікаря Турківської КЦРЛ Іван Нагайко, також у свій час обпалений афганською війною, розповідав, що вже тоді в Афганістані, за вміння і професіоналізм, Ігоря Герича називали «професором». І це було пророче. Він ним став, засвітившись яскравою зіркою в медичній науці і практиці.

Свої організаторські навики, будучи великим патріотом і гуманістом, вміло застосував під час Революції Гідності, хоча жодного разу не афішував це, на зразок патріотів напоказ. Скромно залишаючи своє ім'я в тіні, організовував медичну службу на Майдані в столиці та й у Львові – щодо забезпечення кадрами та й всім потрібним для надання медичної допомоги пораненим.

Можна ще багато згадувати добрих справ величезного лікаря, прокручуєчи у пам'яті приємні зустрічі з надзвичайно душевно багатою людиною, який гідно долав життєві труднощі та скромно і стримано сприймав успіхи. Але сьогодні мусимо пам'ятати, що за все добро, зроблене для рідного краю, для багатьох із нас, найкращою віддякою буде щира молитва на його могилі. Сьогодні тут освячуватимуть пам'ятник. Ігор Герич направду заслужив найбільшої вдячності як від Бога, так і від людей.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Політикум

Подвійне дно реформи місцевої влади

Голова Кабміну повідомив, що вже цього тижня разом з Президентом зустрінуться з представниками органів місцевого самоврядування, щоб обговорити питання порядку реалізації «Закону про добровільне об'єднання місцевих громад». Під час години запитань до уряду у парламенті прем'єр-міністр Арсеній Яценюк відзначив: «Закон називається – про добровільне об'єднання. Не про примусове, не з-під палки, а виключно про добровільне об'єднання громад. Саме тому, разом із Президентом України, ми прийняли рішення: наступного тижня провести відповідне зібрання представників місцевих громад і територій, щоби чітко роз'яснити, як має відбуватися це добровільне об'єднання громадян», – сказав Яценюк.

Про адміністративно-територіальну реформу в Україні почали говорити вже давно, а перші реальні кроки у напрямку реформування влади на місцях були зроблені ще 10 років тому. Тоді місцем старту реформи було обрано Київську область – до кінця 2005-го з 25 районів області мало залишилось 16, планувалось ліквідувати райдер-адміністрації, а

керувати селами мали не голови сільрад, а старости. Втім, реалізувати навіть пілотний варіант тоді не вдалось: місцеві громади збунтувались – і реформа, якою займався тодішній віце-прем'єр з питань адміністративно-територіальної реформи Роман Безсмертний, провалилась, а сам чиновник подав у відставку. Минуло десять років, а ситуація з адміністративно-територіальною реформою залишається складною. Громада часто не розуміє, навіщо ця реформа взагалі потрібна, а чиновництво середньої ланки намагається погріти на ній руки. На місцях сьогодні йдеться не про добровільне

об'єднання громадян, а про примусове. Причому ініціаторами змін виступають діючі чиновники районної і

міської ланки, які вбачають у можливій реформі можливість ще більше посилити свою владу і отримати ще більші повноваження. Фактично йдеться про створення «удільних князівств», де місцевий царьок буде царювати так, як йому заманеться. Проводити адміністративно-територіальну реформу в Україні справді необхідно, адже чим більше проблем громада вирішуватиме на місцях, тим швидше покращиться рівень життя. Бо те, що в якомусь селі є питанням життя і смерті, через Київ можна вирішувати місцями. Та об'єднання громад, як відзначив прем'єр Яценюк, має бути саме добро-

вільним. Люди мають довіряти чиновникам на місцях, розуміти, що вони матимуть реальні важелі впливу на ситуацію. Натомість сьогодні про принцип добровільності намагаються не згадувати: місцеві чиновники вже поділили країну на ласі шматки і самовільно приєднують громади до райцентрів і міст, нівелюючи тим самим саму ідею реформи. Втім, вся ця історія абсолютно не означає, що об'єднуватися не потрібно в принципі. Швидше навпаки, в разі правильного вибору з боку громади, з'являються всі можливості попівшити своє фінансове становище. Варто відзначити, що бюджетна децентралізація, яку проводить уряд, дозволила направляти в місцеві бюджети нові податки. Та-

кож з наступного року перші об'єднання громад можуть розраховувати на серйозну державну субвенцію для розвитку інфраструктури. Що важливо, кошти будуть надходити безпосередньо громадам, минаючи обласний та районний бюджети.

Все залежить від самих людей. Припустимо, кооперація двох сусідніх сіл може дозволити здійснити проекти, які поодинці були б неможливі. Враховуючи різні нюанси в кожному районі (зокрема ті ж дороги, спеціалізацію сільгоспкультур тощо), в кожному селі, тільки самі люди можуть прийняти вигідне для них рішення. При цьому потрібно розумі-

ти: вестися на різні «заманухи» бюрократів - це підставляти себе і оточуючих. Тим більше, вже існує чимало прикладів, коли на зборах місцеві громади (наприклад, у Київській області), незважаючи на різноманітні обіцянки-цяцянки, відмовлялися йти «під крило» райцентрів. Адже там обов'язково стали б «економити» на сателітах: закривати школи, підпорядковувати собі землі, по-своєму «розподіляти» соціалку.

Шановні селяни! Якщо до вас приїздять чиновники і починають лякати всячими бідами у разі неприєднання вашої громади до райцентру, тицяйте їх у «Закон про добровільне об'єднання громад». Там взагалі немає ні слова про райадміністрації як суб'єкти об'єднання. І дочекайтесь зборів голів місцевих громад, на яких прем'єр-міністр, разом з Президентом, дадуть роз'яснення. Арсеній Яценюк анонсував це зібрання, виступаючи у Верховній Раді. У Польщі адміністративно-територіальну реформу впроваджували поетапно протягом восьми років. Спершу відновили самоврядування на рівні сільської та міської ради. А вже згодом, за 8 років, перекроїли районні структури. Причому весь цей час чиновники пояснювали звичайним громадянам, як саме має виглядати робота місцевої влади, які у неї повноваження, хто і як тепер вирішуватиме проблемні питання. І навіть за таких умов поляки перекривали дороги і влаштовували мітинги під органами влади. Однак Польщі вдалось успішно провести реформу. В Україні ж, без прозорості формування нових органів влади, ця реформа може знову захлинутись, не встигнувши народитись. Особливо, якщо головною її цінністю стане не доброту звичайної людини, а боротьба за повноваження і ласій шмат землі.

Олександр КОНРАТЮК.

Фото з війни

На Донбасі бойки скачут по-легойки

У батальйоні «Січ», який зараз дислокується в селі Піски на Донеччині, воюють з сепаратистами, найманцями та російськими агресорами два наших земляки – Іван Матковський з с. Матків та Іван Калинич з м. Турка.

Надіславши до редакції фото на фоні відомого нам надпису: «На Донбасі бойки скачут по-лигойки», вони висловлюють впевненість, що Україна переможе ненависних ворогів, а вже потім наведемо лад і в нашій гospодарці та політиці.

Ми ж гордимся всіма земляками, хто взяв у руки зброю і став на захист української держави, й чекаємо на швидке їх повернення з перемогою.

Нагадуємо, застерігаємо

За мак можна заробити кримінал

На території Turkiv'skого району та міста Турки проводиться операційно-профілактичне відпрацювання, під умовною назвою «Мак-2015». Правоохоронці будуть проводити заходи щодо виявлення та знищення нелегальних посівів маку та конопель. При встановленні причетних до цього осіб, їх буде притягнуто до адміністративної чи кримінальної відповідальності.

Незаконний посів або незаконне вирощування снотворного маку, в кількості до ста рослин, чи конопель, у кількості до десяти рослин – тягнуть за собою накладення штрафу від вісімнадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією незаконно вирощуваних наркотикомісних рослин.

А згідно ст. 310 ККУ, незаконний посів або вирощування снотворного маку чи конопель – караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.

Незаконний посів або вирощування снотворного маку чи конопель особою, яка була засуджена за цюю статтею чи яка раніше вчинила один із злочинів (незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збит наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів), або вчинення такого правопорушення за попередньою змовою групою осіб з метою збути, а також незаконний посів або вирощування снотворного маку чи конопель, у кількості п'ятисот і більше рослин, караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

Правоохоронці Turkiv'sкого району закликають громадян дотримуватися чинного законодавства та у разі виявлення посівів наркотикомісних рослин повідомляти органи внутрішніх справ. Конфіденційність гарантується.

Ірина ДОРОШ,
заступник начальника СДІМ Turkiv'sкого РВ ГУМВС України у Львівській області, майор міліції.

Вітаємо

Сьогодні святкує свій перший піввіковий ювілей дорога нам людина – Ігор Павлович Музика.

Сердечно вітаємо Тебе - люблячого чоловіка, дорогоого, чуйного сина і зятя, дбайливого і турботливатого татуся із таким прекрасним у твоєму житті святом!

Щиро бажаємо Тобі, рідненький: нехай завжди, аж до сторіччя, Тебе супроводжує щаслива зоря удачі, міцне карпатське здоров'я, Боже благословення. Нехай щирість наших почуттів зігриває Твоє добре серце, дає сили, а любов близьких приносить радість. Нехай Господь дарує Тобі довгі, мирні і щасливі роки життя.

*Зібрались діти, рідні і знайомі
І неповторним став звичайний день.
Вітання, квіти і слова любові
Теплом зігріли славний ювілей!
Нехай Тобі здоров'я, сили додаються,
А відімиваються неудачі і біда.
Хай множиться добро і водограєм
плеться*

*I щастя ділиться на многій і благій літі!
З любов'ю – дружина Наталія, мама Михайліна, тато Павло, теща Ганна, донечки Христина та Ілона.*

Адміністрація і профспілкова організація Turkiv'sкого КЦРЛ щиро вітають з 60-річним ювілем начальника з матеріально-технічного забезпечення – Богдана Васильовича Бліхара – і бажають шановному ювіляру міцного здоров'я – з роси і води, невичерпної життєвої енергії, благополуччя, родинного тепла, рясного Божого благословення.

*Хай будуть поруч віра і надія,
Як два крила, що впасті не дадуть –
I Вам Господь по милості наділить
Ще довгих літ, що сонцем виграють.*

Колектив служби ветеринарної медицини району щиро вітає з 50-річчям від дня народження начальника Turkiv'sкого районної державної лікарні ветеринарної медицини – Ігоря Павловича Музика – і бажає шановному ювіляру міцного здоров'я – з роси і води, невисипуючої життєвої енергії, благополуччя, миру, родинного тепла і Божого благословення на многій і благій літі.

*Творчого вогнику, віри й наслаги,
Щедрості серця, людської поваги.
На довгих стежках Вашої ниви
Будьте завжди Ви здорові й щасливі!*

Добре справи

Встановили знак при в'їзді в село

Уже давно назріла потреба встановлення символічного знака «Бітля» – при в'їзді в село Бітля автодорогою Н.Висоцьке-Карпатське. А поштовхом до цього став приїзд в село студентів із Польщі, які вивчали наші звичаї, традиції. Вони були дуже здивовані тим, що не могли зорієнтуватися, де починається територія с. Бітля і де закінчується.

Ініціаторами встановлення знака стали активіст села Микола Михайлік та сільський голова Мирослав Цап. При активній участі односельців і без фінансової допомоги з боку влади, за короткий період виросла красуня – споруда в бойківському стилі. Це свідчить про те, що громада – велика сила.

А нещодавно, на Зелені Свята, сільська громада разом з місцевим парохом о. Михаїлом, після Богослужіння, вишила з хоругвами і піснеспівами до місяця розташуванням вказаної споруди для її освячення. Чин освячення провели отець Михайло – настоятель церкви Св. Миколая с. Бітля, отець Василь – настоятель церкви Господнього Преображення с. Сигловате, та отець Андрій – настоятель церкви ап. Петра і Павла с. Нижнє.

Після цього зі словами подяки виступили сільський голова Мирослав Цап, директор Бітлянського НВК Іван Гомзяк та ініціатор будівництва Микола Михайлік, які щиро подякували всій громаді і зокрема тим жителям, які були найактивнішими при будівництві: Василю Михайліку, Андрію Михайліку, Олексію Михайліку, Миколі Михайліку, Миколі Михайліку, Мирону Михайліку, Руслану Михайліку, Ярославу Михайліку, Роману Ринчаку, Назару Сеньківу, Василю Сеньківу, Володимиру Михалку, Миколі Куніку, Івану Брянчику, Івану Менделю, Василю Ціку, Олексію Фризу, Ярославу Тяжкуну, Миколі Готрашу, Степану Буштину, Михайлу Дурану, Юркові Чопику, Ірині Михайлік, Володимиру Ільницькому, Мар'яні Михайлік.

Галина МИХАЙЛИК.

Завдяки громадській організації «Ресурсний центр розвитку громадських організацій «ГУРТ» в рамках реалізації мікропроекту УФСІ «Покращення доступу до якісної питної води громади м. Турка. Першочергові заходи з реконструкції та енергоефективності системи водопостачання», в Турківському професійному ліцеї проведено навчання-тренінг на тему «Розробка та підготовка бізнес-проектів».

Проводив для учнів професійного ліцею навчання тренер - Тарас Тимчук.

Діти, серед яких майбутні електромонтажники, кранівники, столяри, трактористи, електрогазовварники, та їх навчальні керівники ознайомилися із зasadами бізнес-проектування та бізнес-планування. Йшлося про азі започаткування та розвитку власної справи. Учні отримали практичні поради та рекомендації щодо залучення фінансування, відпрацювали навички розробки та написання проекту, щоб він став конкурентоспроможним.

Загалом, учні та керівництво Турківського професійного ліцею вдячні УФСІ та ГО «ГУРТ» за надану їм можливість почути цікаві думки, отримати досвід та практичні навички для реалізації власних проектів.

Голова АпВ.

Вітаємо

Дорогу і люблячу матусю, жительку с. Радич – Іванну Йосипівну Занкович з 50-річчям, яке вона святкуватиме завтра, щиро сердечно вітає донечка Мар'янка, вся велика родина та друзі, і бажають ювілярці міцного здоров'я, сімейного достатку, миру і благополуччя.

Люба матусю, я щиро вітаю

I найтепліші слова Тобі посилаю.

Бо поки є мама, доти є сонце,
Доти пташина і цвіт під віконцем.
Доти краса, доти поміч, розрада.
Живи, дорога, сто років на радість.
Спасибі, рідненька, за Твоє тепло,
За руки робочі, безсонній ночі.
За те, що зростила, за хліб на столі
Спасибі, матусю, уклін до землі!

Колектив працівників центру соціальної служби для сім'ї, дітей та молоді щиро сердечно вітає з ювілейним днем народження, яке буде святкувати 16 червня, директора – Ірину Михайлівну Федорко – вмілого і добrego керівника, чуйну, щиру, творчу і доброзичливу людину.

Бажаємо ювілярці міцного здоров'я – з роси і води, оптимізму, радості – від життя, поваги – від людей, любові – від рідних, Божої опіки на многій і благій літі!

Хай нових днів ще буде безліч,
Без ліку щастя і пісень.
Прийміть вітання найщиріші
В цей світлий ювілейний день.
Здоров'я, щастя зичим не на рік,
На все життя бажаєм його щиро.
Щоб радісним і довгим був Ваш вік
З добром, любов'ю, спокоєм і миром.

10 червня свій 60-річний ювілей відзначив дорогий тато, турботливий дідусь – Богдан Васильович Бліхар.

Бажаємо спокою й миру в родині,
Щоб щастя всміхалось при
кожній годині.

Тепла і поваги від добрих людей,

Любові і шани від рідних дітей.

Зичимо щастя, зичимо долі

Щоб хліба й до хліба було в Вас доволі.

Чаша здоров'я нехай не міліс
І збудуться всі заповітні мрії.

Щоб радістю, миром були Ви багаті,
Щоб горя і смутку не знали у хаті.

Хай Мати Пречиста стоїть на сторожі,
Господь у щоденних ділах допоможе.

З любов'ю і повагою – доночка Руслана, син
Михайло, невістка Наталія, зять Микола, онуки
Софійка, Богданчик, Дмитрик та Ромчик.

Біль пам'яті

ВІЧНИЙ СПОЧИНOK В КОМАРНИКАХ

знайшли 2083 солдати різних армій, що воювали у Першій світовій війні

Сто років тому у нашому карпатському краї точилася запеклі фронтові бої Першої світової війни. Сотнями, тисячами гинули солдати різних національностей, наєвічно залишаючись зазвичай в безіменних братських могилах. Упродовж десяти місяців на схилах і ярах, полях і перелісках було чуті передсмертні звойки. За інформацією дослідника цих воєнних лихоліть, заступника Товариства львівських угорців Андрія Штремпла, в Карпатах, за час зимових боїв 1914-1915 рр., загинуло 2,5 млн. солдатів різних держав. А взагалі у Першу світову війну було втягнуто 64 відсотки населення земної кулі. У результаті, після її завершення, припинили існування чотири імперії – Російська, Австро-Угорська, Німецька і Турецька. На фронтових бойовищах загинуло і було поранено 80 млн. солдатів.

Для рідних та близьких майже завжди полеглі воїни були як безвісти пропавші. Радянська пропаганда взагалі замовчувала цей відрізок історії, використовуючи лише окремі факти, висмикнуті з контексту подій. Ситуація дещо змінилася на початку 90-х років ХХ століття, ми все більше дізналися про роль у цій війні українських січових стрільців, про їхні прагнення і, на жаль, розчарування. Але про вояків інших національностей знали дуже мало, хоча в селах нашого краю, де точилася бої, воїни стояли таборами. Старожили пригадували різні життєві історії цього періоду.

У контексті відродження історичної правди для молитовної згадки про загиблих, незалежно від національності, приведення до належного стану захоронень, надзвичайно важливу і повчальну справу зробили в Комарниках. Тут активісти, зокрема викладач Дрогобицького педуніверситету Платон Зубрицький, уродженець с. Буковинка, директор Буковинської ЗОШ І-ІІ ст., кандидат історичних наук Василь Комарницький, та сільський голова с. Комарники Ігор Комарницький, залучивши небайдужих односельців, підготували й успішно прове-

тенанти – Йоши Гейденрах та Вернер Штерке. Обидва загинули 12 травня 1915 року.

Цей військовий цвинтар, розповідає дослідник, є збірним. Тут перезахоронені, під час камасації або укріплення військових цвинтарів при Польщі, у 1934 р. з с. Матків 107 солдатів-угорців, у 1930 р. з с. В. Висоцьке – 39 вояків німецької та угорської армії, з двох військових поховань с. Зад-

підготував лаконічний і дуже доречний сценарій. Перед тим, я запросив до молитви настоїтелів місцевих храмів, Василь Йосипович наголосив, що захід покликаний вшанувати пам'ять вояків, полеглих на фронтах Першої світової війни, водночас стати застереженням для всіх від повторення нового лиха планетного масштабу. Як і колись, у ті далекі роки, сьогодні Росія, брязкаючи збрією, намагається спровокувати конфлікт, у який також може бути втягнуто чимало держав світу. Дуже символічно, що на початку заходу до відновленого надмогильного знака учні школи по черзі підносили прапори, спершу України, згодом – Австрійської Республіки, Федеративної Республіки Німеччина, Республіки Польща, Угорської Республіки, відповідно звучали й національні гімні. Не було лише прапора Росії, та це й зрозуміло. Росія й зараз не переїмається вшануванням своїх воїнів, а лише використовує їх як гарматне м'ясо. Така вже в неї людиноненависницька, хижакька політика.

З нагоди цієї поминальної події, Василь Йосипович написав і два змістовні вірші, присвячені темі Першої світової війни. (див. ст 7.). Їх майстерно й піднесено продекламували учні, одягнуті в українські однострої.

А після панахиди до всіх присутніх звернувся о. Володимир й проаналізував події тих часів, наголосивши, що Церква повсякчас молиться, щоб у світі був мир і спокій. Згодом до мікрофона підходили уже згадуваний Андрій Штремпл, консул Генерального консульства Угорської Республіки в Ужгороді Янош Вішкі, заступник голови Німецького товариства «Дойчес Гайн» Віктор Шеєтер, голова міжнародної громадської організації «Світовий Конгрес Бойків», Засłużений працівник культури України Петро Косачевич, голова Росохацької сільської ради Сколівського району Василь Пилипчик, який прибув до Комарників з цілою делегацією, організатори заходу – Платон Зубрицький та Комарницький сільський голова Ігор Комарницький. До

ли поминально-вшанувальний захід на військовому кладовищі, де захоронено 2083 солдатів різних армій. Знову ж таки, за словами Андрія Штремпла, тут знайшли вічний спочинок 958 солдатів німецької армії, 603 – австро-угорської, з них біля 250 – угорців і 519 – росіян. Всі вони похоронені в 377 гробах, переважна більшість яких є братськими, масовими – по 100 і більше загиблих. Є в могилах й по 10-20 воїнів, а також поодинокі. Також тут похоронені 2 лей-

ільське – 159 солдатів німецької армії, із с. Буковинка перенесено останки 234 солдатів австро-угорської національності. За його словами, тут можуть бути похоронені й січові стрільці, що воювали у підкurenі Степана Шухевича.

На думку практично всіх присутніх, що зібралися помолитися за убієнних, захід пройшов на надзвичайно високому рівні, завдяки вмінню та ерудиції історика за фахом, уже згадуваного Василя Комарницького. Він

(Закінчення на 7 стор.)

Біль пам'яті

ВІЧНИЙ СПОЧИНOK В КОМАРНИКАХ

**знайшли 2083 солдати різних армій, що
воювали у Першій світовій війні**

(Закінчення.
Початок на 6 стор.)

речі, дякуючи організаторам за такий змістовний захід, особливо хочеться відзначити велику роботу, проведенню під керівництвом Ігоря Володимировича. Маючи повне розуміння того, що, відновлюючи військовий цвинтар, тут вирубано чагарники, акуратно обгороджено, поновлено стелу та два хрести, місцеві жителі зробили

велику справу найперше для села, адже це повчальний приклад для підростаючого покоління, як треба шанувати історію і тих людей, які її творили. Очевидно, ї тому всі відносилися до роботи з повною відповідальністю, з великим ентузіазмом. Особливо тішить те, що активність проявила молодь, яка працювала на благо устрої.

Виступаючи, сільський голова дякував директору ДП

«Боринське лісове господарство» Михайлу Ільницькому за виділений ліс, голові Турківської районної ради Володимиру Лозюку та голові райдержадміністрації Олександру Лабецькому за підтримку та взаєморозуміння, депутату Турківської районної ради Володимиру Гребенюку, який виділив для організаційних потреб 1000 гривень, підприємцю Зеноною Чернецькому, який безкоштовно порізав деревину,

Палала Європа війною,
Ревіли скажені гармати.
Вмирали, вмирали герої,
Багрянилися кров'ю Карпати.
Тут мужнім нащадкам тевтонів
Судилося подвиг звершити:
І кров'ю свою, і смертю
Московську навалу спинити.
Лежать вони в братських могилах,
І вдома вже їх не чекають...
Сто років смереки карпатські
Їм спогади-сни навівають.
І сняться їм пруські простори,
Вестфальські казкові долини,
Прибій на Балтійському морі
І Рейн повноводний, неспинний.
Крізь морок століт'я їх із Кольна
Органи соборів вітають.
Саксонія, Шварцвальд і Гессен
Полеглих синів пам'ятають.
Тут Томас, і Віллі, і Хельмут,
І Герман, і Гюнтер, і Вальтер,
І Густав, і Фрідріх і Герхард,

І Отто, і Генріх, і Мартін.
Про тишу благають могили.
І просять, щоб їх не забули.
За нас полягли тут ті хлопці,
Що смертю безсмертя здобули.

* * *

Вже сота весна по кривавій війні
Барвінком сміється, бує травою.
Ta є на планеті на нашій місця,
Де сумом проймає, тривожить жур-
бою.
Тут в тиші скорботній вояки лежать,
Їм «вічну пам'ять» канони співали.
Вони найдорожче – власне життя –
У битвах війни світової віддали.
Спитайте в цих схилів, що терням
Рясні,
За що тії хлопці лягли тут кістками?
Їм землю орать би щорік навесні,
Їм рід продовжать би своїми дітками.

З далеких суворих німецьких земель
Зла доля в Карпати їм шлях просте-
лила.

Їх тисячі тисяч ворожа шрапнель,
Зовсім іще юних, безжалюно скосила.
Спіткнулось, поникло хлоп'я на ходу,
За рану криваву скочивши руками.
А там, десь далеко, відчувши біду,
Здригнулося серце німецької мами.
І почули смереки останній той зойк,
І гори Карпати луну підхопили:
– Хіба для війни, матері, для смертей
Так тяжко хоробрих синів ви ростили?
Та крові знов хоче червоний вампір,
І волі народів до миру й не чує –
На нашу Вкраїну, на весь Божий світ
В гарячі смертельні ракети готує.
Прихильники миру, єднаймо ряди,
Не даймо агресору світ підпалити!
Я роблю заяву від нас, молодих:
– Ми хочемо миру! Ми хочемо жити!

Василь КОМАРНИЦЬКИЙ.

Крик душі

ЯК ДОПОМАГАЮТЬ ТИМ, ХТО ЗАХИЩАЄ УКРАЇНУ

Два місяці тому на дверях дитячого садочка, який пра-
цює при Турківському НВК, висіло оголошення й словіша-
ло про те, що діти, батьки яких служать в АТО, при пред-
'явленні відповідної довідки, будуть звільнені від оплати
за перебування у дошкільному закладі.

Садочек відвідує мій шестирічний онук Даниїл, а його батько, мій син – Євген Євгенович Стерляніков – воює на Сході України. Про безпосередню участю в антитерористичній операції, за-
безпеченії її проведення і захисті незалежності, суверенітету та
територіальної цілісності України, йому була видана довідка, в
якій вказувалося, що «Стерляніков Євген Євгенович дійсно, в
період з 06.09.2014р. по даний час, безпосередньо бере участь
в антитерористичній операції». Цю довідку й представили в дош-

кільний заклад. Два місяці ми за садочек не платили, а нещодавно одержали квитанцію про оплату. Працівники бухгалтерії відділу освіти пояснюють це тим, що для надання пільги потрібно пред'явити не довідку, а копію посвідчення учасника АТО.

Син телефонує, що такі посвідчення їм обіцяють видати не скоріше, як за місяць. Але навіть якщо й видадуть, то як, будучи на передовій, під кулями «Градів», знайти ксерокс і, відксеривши посвідчення, відіслати, за вимогою, в Турку цю ксерокопію?

Я знаю, що в даному садочку виховуються всього-на-всього троє дітей, батьки яких служать в АТО. Вони ціною власного життя, залишивши свою сім'ю, рідну оселю, захищають нас з вами, нашу землю. То що потрібно для того, аби почули наших дітей – учасників антитерористичної операції? Банальною бюрократичною тяганини, чи щирою людської совісті і розуміння? Неваже так тяжко міській або ж районній владі скласти списки сімей учасників АТО, дітей яких відвідують садочки, прийняти відповідне рішення і допомогти позбавити їх плати за харчування і відвідування цього закладу?

Ольга ПИСАНЧИН, жителька м. Турка.

Михайлу Матківському – за упорядкування пам'ятного знака. Також він відзначив добру роботу Любомира Комарницького, Миколи Комарницького, Івана Комарницького, Володимира Комарницького та його сина Василя, які багато доклалися до ремонту дороги, та всім односельчанам, що були небайдужими.

Цей повчальний приклад комарничан, на переконання голови районної ради Володимира Лозюка, добре було б продовжити й в інших населених пунктах, в яких є історичні місця, нерідко за-недбані.

Таким чином можна на позитивному прикладі виховувати молодь та й робити наш край привабливішим для туристів, що подорожують Карпатами. Так мало б виглядати справжнє, а не базікане відрядження.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Конкурси

«УКРАЇНА – ПОЛЬЩА – ОДНИМ ГОЛОСОМ»

В області стартував Міжнародний літературний фестиваль «ХХV міжнародна Галицька Літературна Осінь «Польща – Україна – одним голосом».

Фестиваль має на меті виявити талановитих молодих поетів серед учнівської та студентської молоді у районах Львівської області. Відбудеться він у два етапи: відбірковий та основний. Під час першого будуть відібрані кращі поетичні твори. Написані вони мають бути українською мовою.

Бажаючі взяти участь у фестивалі надсилають на адресу оргкомітету анкету-заявку. Заявки на участь у фестивалі можна одержати в сільській або районній бібліотеках, і приймають їх до 30 серпня 2015р. на e-mail: Iplakhtiy@gmail.com. Тексти віршів надсилають на електронну скриньку: Iplakhtiy@gmail.com.

Контактні телефони: (097)315-01-38 (Марія Людкевич – голова журі); (050) 317-42-73, (096) 01-65-036 (Лідія Плахтій – координатор фестивалю).

Другий етап фестивалю – основний. 29.09.2015 року у Палаці Потоцьких м. Львів відбудеться його відкриття. А 30.09.2015р. пройдуть зустрічі українських і польських поетів з молоддю в школах і районній бібліотеці Турківщини, а також літературно-музичний концерт за участю українських та польських поетів, молодих поетів – переможців відбіркового туру.

За підсумками фестивалю видадуть альманах, який розповсюдять по бібліотеках і навчальних закладах, а переможці будуть нагороджені дипломами.

Запрошуємо усіх творчих людей взяти участь у фестивалі.
Ганна СЕМКІВ,
директор Турківської ЦБС.

20 червня відбудеться християнська проща до Билич «Молитва за наших Героїв».

10.00 год. – прибуття прочан до с. Биличі; 10.15 – вихід до чудотворного місця; 11.00 – Божественна літургія; 12.30 – концертна програма; 14.00 – обід. Після літургії буде працювати психолог для учасників АТО, членів їх родин та всіх бажаючих.

Організатори прощі – Самбірсько-Дрогобицька єпархія УГКЦ, ГО «Майдан Старосамбірщини», ГО «Самооборона Самбірщини», ГО «Автомайдан Самбора», ГО «Майдан Турківщини».

БОРИНСЬКИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ ЛІЦЕЙ
народних промислів і ремесел оголошує
про прийом учнів на навчання в ліцеї з 1.09.2015 року

за такими професіями:

На базі 9 класів з терміном навчання 2р. 10 міс.:

1. Столляр будівельний; монтажник систем утеплення будівель; покривельник сталевих покрівель.
2. Столляр; різьбар по дереву та бересті.
3. Кухар; майстер ресторанного обслуговування (адміністратор запу, бармен, офіціант).
4. Кухар. Пекар.

На базі 11 класів з терміном навчання 1р.6 міс.:

1. Столляр будівельний; монтажник систем утеплення будівель; покривельник сталевих покрівель.
2. Кухар; майстер ресторанного обслуговування (адміністратор запу, бармен, офіціант).
3. Озеленювач (озеленювач сільських садів), лісоруб.
4. Кухар. Пекар.

На базі 11 класів – з терміном навчання 10 міс.:

1. Агент з організації туризму; адміністратор готелю.

Vітаємо

З нагоди чудового свята – 50-річчя від дня народження, яке відзначатиме 17 червня, сердечно вітаємо прекрасну душою, доброзичливу, чуйну і щиру людину, надійну подругу, жительку Завадівки – Мирославу Михайлівну Дмитрук.

Бажаємо дорогій ювілярці міцного здоров'я – з роси і води, радості від життя, поваги від людей, миру, достатку, сповнення усіх планів і задумів, Божого благословення на многій і благій літі!

*Хай доля дарує довгого віку,
Добре здоров'я і щастя без ліку.
Хай обминають дім Твій тривоги,
Цвітом і рястом проляжуть дороги.*

*Щоб серце Твоє зігрівало тепло,
Щоб завжди в душі панувало добро.
Краси і наснаги, здоров'я без ліку
І довгого, довгого щедрого віку.*

З любов'ю – другі – Марія, Світлана і Наталія.

Дорогу куму, люблячу хресну маму, жительку с. Комарники – Людмилу Мар'янівну Ільницьку – із днем народження, яке вона святкувала 9 червня, щиро вітають похресник Ігор та куми Надічі й бажають їй міцного здоров'я, щастя, миру, радості, благополуччя та родинного тепла на многій і благій літі.

*Хай Маті Божа від біди оберігає,
В душі панують мир і доброта.
Ісус Христос здоров'я посилає
На щастям щедрі многій літі!*

Щиро вітаємо жительку с. Комарники – Людмилу Мар'янівну Ільницьку – з днем народження, яке вона відсвяткувала 9 червня.

*Бажаємо щастя, гараздів без ліку,
Міцного здоров'я та довгого віку.
Нехай оминають всі болі й тривоги,
Хай стелиться довга життєва дорога.*

*Чистого Тобі неба, миру в рідній хаті,
Щоб була Ти щаслива і на добро багата.*

З повагою – сім'я Цуканових.

Щиро вітаємо з 45-річчям від дня народження, яке буде відзначати 15 червня, дорогу, люблячу, турботливу дружину, матусю, бабусю, невістку, жительку с. Шум'яч – Ольгу Миколаївну Прокопів.

*Нехай Вам у світі щасливо живеться,
Нехай лиш добро і достаток ведеться.*

Хай щастя і радість приходять до хати,

Хай доля дарує Вам років багато.

Щоб тільки все гарне в житті повело-ся,

Хай збудеться все, що іще не збулося.

Господь хай дарує надію й тепло

На многій літі, на щастя й добро!

З любов'ю – свекруха Анастасія, чоловік Микола, дочка Оленка, зять Михайло, дочка Ірина, зять Іван, дочка Наталя, любими онуки Вікторія, Іванка, Таракиць.

Нам пишуть

I пригадалися дитячі роки, і щирі вчителі, і рідна школа

Кожного року, коли пелюстки яблуневого цвіту кружляють у замріяному танку і покривають дороги і зелену траєу білою накидкою, коли розцвітає бузок, а під бузковим небом квітнуть каштани, приходить прекрасне свято – свято Останнього дзвоника. Його з нетерпінням ждуть випускники, не розуміючи, що це – прощання з найкращою порою людського життя. Всі ми родом з Дитинства. З цієї чарівної країни, у яку не летять літаки, не мчать поїзди і не пливуть кораблі. До неї ми приходимо тільки в снах...

44 роки тому на подвір'ї Комарницької восьмирічної школи теж стояли випускники. 36 хлопців і дівчат у шкільніх формах. Ім казали напутні слова вчителі. Сумувала за ними старенька альма-матер і бузок під її вікнаами. Пролетіли роки. Замість старої школи – нова, красива. З памороззю на скронях ці колишні школярі. У них діти, онуки, правнуки, своє життя у кожного. Вони в різних куточках країни і за кордоном, а багатьох забрав до себе Всевишній. Де ж ви

зараз, як вам живеться, мої однокласники? Я знаю, що мучить вас ностальгія за найкращими шкільними роками, найкращими в житті. І ким би ви не стали: лікарями чи робітниками, вчителями чи кухарями, священиками – ви залишились колишніми учнями.

Я хочу від імені випускників Комарницької восьмирічної школи 1971 року скласти глибоку подяку і низько вклонитись до землі першій вчительці Е.М.Зубрицькій, директору школи В.Д.Дяківу,

вчителям П.М.Матківському, В.П.Яворському, Л.А.Ривко за їхню нелегку працю, за любов, яку віддавали нам. Дорогі вчителі! Ви вчили нас творити тільки добро і просто бути людьми. Хай Господь посилає Вам з небес міцне здоров'я, достаток, радість і мирне небо над головою. А тим, хто відійшов у вічність, хай пухом буде рідна земля.

Мої однокласники! Сивочолі дідусі і бабусі! Відкіньте на мить усі турботи, полиньте у чарівну казку думками – і життя зміниться, бо прекрасне породжує прекрасне. Згадайте чисті, безтурботні дні свого життя.

А ще хочеться сказати вчителям, усім вчителям Комарницького НВК: «Хай щастить вам завжди на хороших учнів і вдячних батьків, успіхів у нелегкій праці».

Марія ТАЦИН,
с. Карпатське.

Погляд мами – це посмішка сонця

Народилася наша матуся, Марія Йосипівна Бігун, у мальовничому куточку Карпат, в селі Лосинець. Шанували тут родину Матківських. Від своїх батьків-тата Йосипа та матусі Галини – щирих християн, перебрала невичерпну віру в Господа, безмежну працелюбність та добrotу. В багатодітній родині з малечкою навчилась і на полі працювати, і хліб святий випікати.

Фах кулінара здобувала у Львові. Руки нашої матусі справді золоті. Її чудові торти, м'ясні вироби і різні смаколики славляться чи не на всю Турківщину. Природжена господиня, мама щедро ділиться з усіма бажаючими своїми секретами кулінарії.

Хата наша в Турці потопає в квітах: мальви, чорнобривці, хризантеми, лілії, тюльпани поспіхаються назустріч берегіні, наче дякують за турботу, піклування, за ласкаві мамині руки. Хай яка втомлена прийде матуся з поля, не сяде спочити – виполює, прориває, поливає водицею свої квіти.

Велику часточку свого життя мама віддала роботі у шкільній ідалні: щоранку поспішає стежкою до школи, щоб приготувати дітям смачну страву на обід. Де б не йшла наша матуся у містечку, до неї завжди вітаються вихованці школи № 1.

Головною справою життя для мами завжди була і є родина. Прожила з нашим татом 32 роки. Разом добудовували хату, разом виховували нас з сестрою. Шкодувала нас мама, оберігала від життєвих негараздів. Навчала бути добрими господинями. Проте всі зусилля душі були спрямовані на те, щоб ми зросли порядними людьми, здобули вищу освіту. Ми послухали маму. Тепер старша дочка – медик, молодша – вчитель. Підростає вже й бабусині наради: онучки Євгенічка, Мартуся, Даринка, Софійка. Їх чекає бабуся у себе щодня. Також люблять свою тещу зяті Іван та Роман, адже вона для них, як рідна мама. Шанують маму сестри Ольга та Надія, брат Йосип. У важку годину, в години радості мама прагне бути поруч з нами, оберігає наш рід від зайвих тривог, піклується про здоров'я дітей та онуків, вітає рідних з найменшим святом.

Поважають нашу матусю і сусіди на вулиці Поляна у рідній Турці за те, що завжди прийде на допомогу. Колись порадить, колись підкаже, а як треба, то й посварить. Душа нашої матусі відкрита для любові і доброти. Погляд мами – це посмішка сонця. Оберіг лише один – молитва до Господа Бога...

З любов'ю діти Олена і Галина.

Вітаємо

Дорогу, люблячу, турботливу сестру – Оксану Михайлівну Топітчак – жительку Турки, від щирого серця і

з великою любов'ю із

ювілем вітає сестра Ірина з сім'єю. Рідні бажають їй

міцного здоров'я – з росою і води, родинного тепла, невисипуєючої життєвої енергії, достатку, світлої радості в житті, миру, любові, Божої опіки на многій і благій літі!

Хай доля шле Тобі добро і щастя,

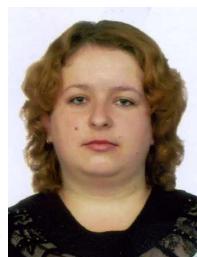
Міцне здоров'я, море благ земних,

А щедрі дні, мов рушники квітчасті,

Нехай ще довго стеляться до ніг.

Люблячу, чуйну, турботливу дружину і доночку, найкращу у світі матусю – Ірину Михайлівну Козловську – з м. Турка щиро сердечно вітають з 30-річчям від дня народження чоловік Роман, син Роман, дочка Вікторія, батьки Михайло та Оксана і бажають дорогій ювілярці неба безхмарного, настрою гарного, щастя без ліку і довгого віку.

Нехай Господь завжди у поміч буде,
А Мати Божа береже від зла.

Бажаємо здоров'я, щастя, сили,
Радості земної і тепла.

Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї №020210, видане відділом у справах сім'ї та молоді Турківської РДА на ім'я Павла Васильовича Дякунчака, вважати недійсним.

Творчість юних музикантів

ПЕРЕМОЖЦІ КОНКУРСУ – НАША ГОРДІСТЬ

Відійшов в історію 2014-2015 навчальний рік. Він, як і попередні, мав свої особливості, здобутки і негаразди. Однією з основних проблем для вчителів і учнів Турківської музичної школи є постійне безгрошів'я. Більшість інструментів, якими користуються діти, придбані в середині минулого століття і є давно зношені і застарілі, а купити нові нема за що. Деякі інструменти ще можна повернути до життя шляхом ремонту, і знову тут ситуацію визначає відсутність коштів. Зараз, як ніколи раніше, є можливість розкрити таланти дітей, залучаючи їх до участі в обласних, регіональних і всеукраїнських конкурсах. Учні охоче беруть участь у таких конкурсах, лише школа через безгрошів'я не може цьому сприяти. Всі видатки, пов'язані з еїздаами на конкурси, здійснюються виключно за рахунок батьків. І навіть тоді, коли віділ культури обіцяє сприяння транспортом і частково пальним, це, як правило, лишається пустим звуком.

І все ж при таких, вкрай несприятливих умовах, школа має помітні, і навіть яскраві здобутки. Пояснюється це багатьма чинниками: по-перше, в школі є стабільний і досвідчений колектив вчителів, є талановиті діти і розуміючі ситуацію батьки.

У травні цього року в Дрогобичі відбувся IV регіональний Галицький конкурс юних музикантів «Франкове підгір'я». В ньому взяли участь талановиті виконавці з Львівської, Івано-Франківської, Волинської, Тернопільської, Рівненської та Хмельницької областей. З 73 музичних шкіл і шкіл мистецтв Львівщини в конкурсі взяли участь представники 16, у тому числі й з Турківської ДМШ. Це фортепіанний дует, у складі Іванни та Івана Лоневських із с. Завадівка, бандуристки Соломії Сміш з Туркі і валторніста Михайла Цебака з с. Вовче. Журі конкурсу очолювали професори Львівської музичної академії ім. М.Лисенка, членами журі були викладачі Дрогобицького музичного училища ім. В.Барвінського і громадські діячі. Змагання проходили у IX номінаціях і трьох вікових категоріях. У конкурсі взяли участь: співаки, піаністи, виконавці на струнно-смичкових інструментах, баяністи і акордеоністи, виконавці на народних інструментах –

домра, бандура зі співом і бандура інструментальна, гітара; оркестрові духові та ударні інструменти: флейта, гобой, кларнет, саксофон, валторна, труба, тромбон, туба і ударні. Окремо показували майстерність інструментальні і вокальні ансамблі, хори та оркестири. Рівень виконавців був дуже високий, і то не дивно, адже у змаганні брали участь не учнівський загал, а відібрани, кращі виконавці шкіл.

Наш фортепіанний дует Лоневських посів почесне третє місце і одержав диплом лауреатів конкурсу і бронзову медаль. У їх виконанні прозвучали такі твори: Є. Гріг «Ранок» із скіоти «Пер Гюнт» і Ю.Шинкаренко «Зебра» з скіоти «Подорож в Африку» (викладач Ярина Зборовська). «Ранок» – твір філософський, і діти не до кінця відчули його динаміку, а «Зебра» прозвучала близкуче.

Соломія Сміш змагалась в номінації «бандура інструментальна» (викладач Оксана Мельник). У виконанні Соломії прозвучали варіації на тему української народної пісні «Взяв би я бандуру» і «Гавот» композитора Д.Скарлатті. Склад учасників бандуристів був досить сильним, і члени журі мусили виконати не просту роботу, визначаючи переможців. Соломія по-

сіла високе друге місце і одержала диплом лауреата другого ступеня і срібну медаль.

Духові інструменти нашої школи представляв Михайло Цебак (викладач Петро Зборовський). У його виконанні прозвучали такі твори: В.Іващенко «Юнацька балада» і українська народна пісня «Детерня – там терня», в обробці В.Таловири. Міша вдало впорався з обома творами, і в результаті – заслужений диплом лауреата першого ступеня і золота медаль.

У цьогорічному конкурсі виконавців на народних інструментах взяли участь учень Михайло Яворський з с. Мельничне (викладач Іван Браток). Михайло виконав такі твори: Кулау «Рондо», Гендель «Пассакалія» і Монти «Чардаш». Авторитетне обласне журі одноголосно присудило нашому учневі почесне третє місце.

Окремо слід сказати про фольклорний колектив учнів і вчителів нашої школи (керівник Любов Гошівська). Цей колектив взяли участь в обласному огляді-конкурсі фольклорних колективів. Це був найколоритніший і правдиво фольклорний колектив з усіх виступаючих на конкурсі. Тут звучали правдиві народні мелодії як в інструментальному, так і співочому варіантах. Звучали автентичні інструменти: скрипка, басоля, цимбали, бурдонні, пишавка, маглівінця, барабан. Звучало прадавнє бойківське гоекання і народні пісні. Члени журі і всі присутні були захоплені збереженням автентичної музичної культури на Турківщині і вмінням виконавців донести до слухача правдиві зразки прадавньої культури бойків. В результаті – засłużене перше місце серед усіх колективів Львівщини.

Тож побажаємо викладачам і учням музичної школи нових, яскравих творчих здобутків.

Петро ПОДОРОЖНИК.

Вітаємо

Дорогу сестричку, хресну маму, тътю, жительку с. Ясінка – Ольгу Іванівну Пецкович – щиро вітають з 60-річчям від дня народження сестра Марія з чоловіком, похресник Андрій з Наталею, племінник Михайло з Надією і зичать їй міцного здоров'я, радості, миру, щедрих Божих благословінь та опіки Божої Матері.

В цей радісний день, у щасливу годину

Вітає Вас щиро вся Ваша родина.

Хай щастя панує у Вашому домі

І буде здоров'я міцне повсякчас.

Хай доля всміхається, дружі відомі

У Господа просять гарраздів для Вас.

Хай Матір Божа береже Вас усюди,

Хай оминають всі болі й тривоги,

Хай довго буде життєва дорога!

Дорогу, чуйну, люблячу і турботливу матусю, бабусю і прабабусю, явірчанку – Марію Михайлівну

Яворську – з 90-річчям від дня народження від щирого серця вітають сини Іван, Степан, Микола та дочка Тереза зі своїми сім'ями, а також вся велика родина. Дорогій їм людині вони бажають здоров'я, сили, радості, миру, добра і тепла, Божої опіки на кожний прожитий день.

Таке сучаснітє літ не кожен назирає,

Такий великий скарб не кожен осягне.

А молодість човном все далі відпливав

І серця ніжних струн лиши іноді торкне.

Вклоняємося, рідна, Вам низько до ніг

І Бога благаєм, щоби Вас беріг.

Від нас Вам подяка і шана висока

На многій, благій, щасливі роки!

У прокуратурі району

Підліткова злочинність –

трагічне явище сучасності, яке викликає у нас лише біль і сум за дітьми зі змарнованим дитинством і юністю

Неповнолітнього злочинця можна покарати, набагато важче – попередити причини і наслідки його поведінки. Прокуратура Турківського району, проаналізувавши стан злочинності, зокрема ейдічає, що впродовж 5 місяців поточного року в районі відбувається ріст підліткової злочинності.

Якщо протягом вищевказаного періоду минулого року на Турківщині зареєстровано 3 злочини, вчинені неповнолітніми, то за аналогічний період поточного року вже 5 злочинів вчинено 5 неповнолітніми. 2 – злочин невеликої тяжкості, що підпадає під ознаки ст.124 КК України (умисне заодіяння тяжких тілесних ушкоджень у разі перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця) та ч.1 ст.125 КК України (умисне легке тілесне ушкодження) та злочин середньої тяжкості (ч.1 ст.122 КК України (умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження), ст.246 КК України (самовільна рубка лісу) та ч.1 ст.185 КК України (крадіжка). Два злочини вчинено учнями загальноосвітнього навчального закладу та три – професійно-технічного закладу.

Так, до прикладу, неповнолітнім I. вчинено самовільну рубку лісу, незважаючи на те, що в минулому році останньому повідомлено про підозру у вчиненні аналогічного злочину. Але, за рішенням суду, враховуючи подане клопотання, він був звільнений від кримінального покарання із застосуванням примусових заходів виховного характеру,

саме передачу під нагляд батьків.

Інший випадок. В одному з населених пунктів району неповнолітні особи М. та К. під час конфлікту з потерпілим С., який виник раптово, нанесли останньому удари в обличчя, спричинивши перелом щелепи, рани, крововиливи, тобто тілесні ушкодження різних ступенів важкості. На даний час судове слідство в цій справі триває.

Ше один приклад. В лютому поточного року неповнолітній Л., у групі з іншими особами, з метою затримання злочинця, своїми умисними і противправними діями залив яому тяжкі тілесні ушкодження, що спричинили смерть останнього.

Серед причин, що привели до такого стану злочинності на території району, можна відмітити втрату виховної функції сім'ї та навчальних закладів, неналежне виховання батьками дітей, занепад суспільної моралі, а також послаблення профілактичної роботи в молодіжному середовищі з боку відповідних служб, яким слід звернути увагу на важливість профілактичної роботи, зокрема відвідуванні навчальних зак-

ладів, роз'ясненні учням відповідальності за вчинення правопорушень, перевірки місць масового дозвілля молоді у вечірній час, тощо.

Для налагодження активної співпраці з питань профілактики дитячої злочинності, уповноваженим підрозділом правоохоронних органів слід оперативніше реагувати на кожний випадок правопорушення серед неповнолітніх та вживати негайних заходів щодо виправлення ситуації.

З метою вироблення спільних заходів для усунення порушень закону та запобігання їм у подальшому, підвищення ефективності роботи щодо захисту прав дітей, попередження злочинності і бездоглядності серед неповнолітніх, прокуратурою району заплановано провести в червні координаційну нараду керівників правоохоронних органів та інших уповноважених органів району, на якій обговорити стан додержання вимог законодавства щодо попередження злочинності в молодіжному середовищі, захисту прав і свобод дітей, які проживають у сім'ях, що опинилися у складних життєвих обставинах, у тому числі тих, хто вступив у конфлікт із законом, а також дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Наталія РИБЧИЧ,
старший прокурор прокуратури району.

Управління соціального захисту населення Турківської райдержадміністрації повідомляє про розподіл путівок в дитячі заклади оздоровлення і відпочинку для дітей, один з батьків яких брав (бере) участь в антитерористичній операції на території Донецької та Луганської областей:

- «Світанок», III зміна – з 18.07.- 07.08.2015р.(2 путівки);
- «Світанок», IV зміна – з 10.08.- 30.08.2015р.(2 путівки);
- «Веселка», III зміна – з 02.07.- 15.07.2015р.(2 путівки);
- «Веселка», IV зміна – з 16.07.- 28.07.2015р.(2 путівки);
- «Лісотехнік», III зміна – з 01.07.- 14.07.2015р. (2 путівки);
- «Лісотехнік» IV зміна з 16.07.- 29.07.2015р. (2 путівки);
- «Зелений гай», III зміна, 1 група – з 18.07.- 06.08.2015р.(2 путівки);
- «Зелений гай», III зміна, 2 група – з 18.07.- 06.08.2015р. (2 путівки);
- «Зелений гай», IV зміна, 1 група – з 08.08 – 28.08.2015р. (2 путівки);
- «Зелений гай», IV зміна, 2 група – з 09.08.- 29.08.2015р.(2 путівки).

За детальнішою інформацією просимо звертатися безпосередньо в управління соціального захисту населення Турківської райдержадміністрації за тел.: 3-14-57.

Футбол

У ГРУПІ “А” З’ЯВИЛИСЬ “ЧЕРВОНІ ДИЯВОЛИ”

Саме так вирішили назвати свою команду футbolісти з Жукотина, які хоч і пізно, але також заявилися на чемпіонат Турківського району з футболу. Проте ця лякаюча назва не збентежила спортсменів із Явори, і вони вдома без проблем обіграли жукотинців з рахунком 9:2.

Інші результати другого туру такі: **Група “А”**: Ластівка - Сянки - 3:0 (зараховано технічну поразку команді з с. Сянки за неявку на гру у с. Ластівка), Присліп - Завадівка - 5:4, Шум’яч - Бориня - 0:2, В.Турів - Вовче - 0:4. **Група “Б”**: Гусне - В.Яблунька - 1:4, Либохора - В.Висоцьке - 3:1, Бітля - Н.Яблунька - 7:0, Кривка - Н.Висоцьке - 3:2. Команда с. Верхнє була вихідною.

Третій тур чемпіонату Турківщини з футболу пройде у неділю, 14 червня. У групі “А” силами поміряються: Жукотин – Вовче, Бориня – В.Турів, Завадівка – Шум’яч, Сянки – Присліп, Явора – Ластівка. У групі “Б” між собою зіграють: Н.Яблунька – Кривка, В.Висоцьке – Бітля, В.Яблунька – Либохора, Верхнє – Гусне. Команда Н.Висоцького буде вихідною.

А в чемпіонаті області з футболу серед команд першої ліги турківські “Карпати” і надалі продовжують бити сумні рекорди. У неділю, 7 червня, у домашньому матчі проти команди з Мостицьк, наші футболісти умудрилися пропустити аж 23(!) м’ячі на дві команди, а забити – лише 1. Юнаки, які були просто безпорадними перед суперником, програли 1:18, а дорослим знову не вистачило фізичних сил на весь матч. Тому і закономірний рахунок – 0:5.

Наступний свій матч турківчани проведуть сьогодні, 13 червня, вдома, із командою з м. Городок. Ця команда займає передостаннє місце у турнірній таблиці і є сусідом турківських “Карпат”, які її замикають. Початок матчів: юнаки – о 14.00 год. дорослі – о 16.00 год.

Костянтин МАЛЕТИЧ.

Продається 3-кімнатна квартира в м. Турка.
Є сарай, літня кухня, гараж, присадибна ділянка.
Ціна – договірна.
Тел.: 0971627500, 0975684430.

Підприємству потрібен за- відувач продуктового мага- зину. Заробітна плата 3000грн.
Деталі за телефоном: +38-067-74-44-100.

Продається житловий будинок в с. Дубляни Самбірського району.

Дві кімнати, комора, сіни – разом стайня, 0,50 га землі. Газ, колодязь, світло. Хата колишнього типу. Ціна – 3800 у.о. Терміново.

Тел.: 0501582940.

У магазин автотоварів потрібен продавець (чоловік).

Обов'язкове володіння комп'ютером на рівні корис- тувача, знання програми складського обліку, базове знання будови автомобіля. Заробітна плата – від 3000 грн.

Деталі за тел.: 0984635809.

На автозаправці, м. Турка, вул. І.Франка, 37 а, працює фірма ТзОВ «ТК Манго Груп», яка зай- мається як роздрібною, так оптовою торгівлею нафтопродуктів по всій території України уже протягом 10 років. За цей час здобула славу надійного партне- ра. Наш девіз: «Якісне пальне – за оптовими цінами».

Продається дерев'яний житловий будинок в м. Турка, по вул. Звір, 6. Біля доро- ги, поруч прокладений газо- провід, земельна ділянка – 0,25 га.
Ціна – договірна.
Тел.: 0957983145.

Мережі продуктових магазинів потрібен товарозна- вець та завідувач магазину. Заробітна плата від 3000грн, є можливість подальшого кар'єрного росту.

Деталі за телефоном : +38067-74-44-100

YAZAKI
Один з найбільших робото- давців Закарпаття, світовий лідер з виготовлення комплектуючих для автомобілів запрошує на роботу мешканців Турківського району.

- Завжди вчасна та достойна оплата праці
- Офіційне працевлаштування (по трудовій книжці)
- Забезпечення проживанням в м. Ужгород
- Безкоштовний транспорт додому (в м. Турка) на вихідні 2 рази на місяць
- Харчування за пільговою ціною (2,50грн. за обід)
- Безкоштовне транспортування на/з роботи
- Медичне страхування за рахунок компанії

Ми знаходимося за адресою: Ужгородський р-н, с.Ми- наї, вул.І.Туряниці, 7. Якщо Ви бажаєте детальніше дізна- тися про умови роботи та можливість працевлаштуван- ня, телефонуйте: 050 3119006, 095 9428428, безкоштов- ний тел.: 0 800 500 736.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року. Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж **2662** Індекс **68486**

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпа- дати з позицією редакції. За точність викладен- ня фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка – **Костянтин Малетич.**

Відповідальна за випуск – **Ольга Тарасенко.**
R – матеріали рекламного характеру.

СПІВЧУВАЄМО

Минає рік, як 15 червня, у переддень свого професій- ного свята, у віці 53 роки, перестало битися серце на- шого земляка, лікаря, доктора медичних наук, профе- сора, завідувача кафедри хірургії ЛНМУ ім. Д.Галицько- го, голови Львівського осередку Асоціації хірургів Ук- раїни, громадського діяча, удостоєнного бойових та почесних нагород – ордена Червоної Зірки, медалі «За відвагу», Золотого герба міста Львів, надзвичайно доб- рої і щирої, мудрої і далекоглядної людини – Ігоря Дион- ізовича Герича.

Він щиро вболівав за майбутнє України та її народ. У ро- боті щедро ділився своїм досвідом, допомагав людям, для всіх був відкритий добротою своєї душі і серця.

Нам завжди не вистачатиме його щирої і привітної усміш- ки, доброї і настановчої поради, професійної підтримки і до- помоги. Світла пам'ять про Ігоря Герича назавжди збережеть- ся в серцях усієї медичної спільноти Турківщини, тих, хто мав честь з ним працювати та спілкуватись.

Нехай Милосердний Господь упокоїть його душу в Обите- лях Праведних. Вічна йому пам'ять.

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ.

Рік тому пішов із життя Лікар і Людина з великої букви – Ігор Дионізович Герич. Важко підібрати слова, щоб пере- дати весь сум з приводу такої тяжкої передчасної втрати. Висловлюємо глибоке співчуття родині і близьким Ігоря Дион- ізовича. Світла пам'ять про нього назавжди збережеться у наших серцях.

Сім'я Романівих.

Колектив працівників анестезіологічного відділення Туркі- вської КЦРЛ висловлює щире співчуття медичній сестрі Оксані Михайлівні Бойко з приводу тяжкої втрати – передчас- ної смерті чоловіка Івана.

Педагогічний колектив і учні 1 класу Шум'яцької ЗОШ I-II ст. висловлюють щире співчуття учневі 1 класу Михайлові Бой- ку з приводу тяжкої втрати – смерті батька.

Педагогічний колектив і учні 1 і 4 класів Шум'яцької ЗОШ I- II ст. висловлюють щире співчуття учням Василю і Віталію Семцям з приводу тяжкої втрати – смерті батька.

Інженерно-педагогічний колектив Турківського професійного ліцею висловлює щире співчуття методисту Лідії Юліанівні Саварин з приводу великого горя – смерті матері.

Інженерно-педагогічний колектив Турківського професійного ліцею висловлює щире співчуття методисту Лідії Юліанівні Саварин з приводу великого горя – передчасної смерті чо- ловіка.

Колектив служби ветеринарної медицини району глибоко сумує з приводу передчасної смерті ветеринарного лікаря, колишнього головного ветеринарного лікаря району – Миррослава Костянтиновича Безноска і висловлює щире співчут-тя рідним і близьким покійного.